

selv skal opfylde kravene i ministeransvarlighedsloven, og at det ikke kan forudsættes, at man blot senere kan supplere eller korrigerende svar, hvis udvalget måtte ønske det, f.eks. i form af opfølgende spørgsmål.« På den anden side er det i det parlamentariske system en forudsætning, at Folketinget optræder som et aktivt kontrollerende organ og stiller opfølgende spørgsmål, såfremt der er tvivl om forståelse af en ministerbesvarelse.

Udvalget har noteret sig undersøgelseskommissionens konklusioner. Hvad angår justitsminister Lene Espersens omstridte besvarelse af spørgsmål nr. S 2267, bemærker udvalget, at det kan give anledning til uheldige misforståelser, hvis en minister ved sit svar indlægger en begrænsning, der ikke er forudsat i spørgsmålets formulering.

Et flertal i udvalget med undtagelse af EL finder dog ikke anledning til en kritik i det konkrete tilfælde, da justitsministerens svar efter sit indhold er korrekt, og da der ikke synes at have været noget ønske om at vildlede Folketinget og offentligheden, idet formålet med svaret var at vise størst mulig åbenhed.

Et mindretal i udvalget (EL) ønsker at udtale en skarp kritik af ministerens svar. Ministeren har forklaret, at hun var bekendt med, at der havde været kontakt mellem PET og Dan Lynges.

Men det fremgår ikke klart af ministerens svar, at svaret er begrænset til kun at dreje sig om rockerkriminalitet. Som det fremgår af Lovsekretariatets notat af 14. december 2004, jf. UUF alm. del – bilag 2, så bør en minister gøre opmærksom på, når et spørgsmål kun besvares delvis. Spørgsmålet blev stillet i forbindelse med en offentlig debat om, i hvilket omfang myndighederne havde haft kontakt med Dan Lynges, og ministerens svar havde den konsekvens, at de fleste opfattede det, som om der ikke havde været nogen kontakt overhovedet mellem PET og Dan Lynges. Såfremt Folketinget accepterer, at en minister kan komme med et sådant svar uden at oplyse, at spørgsmålet kun er besvaret delvis, så vil konsekvensen jo være, at Folketinget, hver gang der kommer et svar, skal stille en byge af spørgsmål. I den konkrete sag ville det f.eks. have været nødvendigt at spørge: Har der været kontakt mellem PET og Dan Lynges i forhold til økonomisk kriminalitet? Har der været kontakt mellem PET og Dan Lynges i forhold til sædelighedskriminalitet? Har der været kontakt mellem PET og Dan Lynges i forhold til voldskriminalitet? Har der været kontakt mellem PET og Dan Lynges i forhold til narkokriminalitet? Først når man nåede til spørgsmålet: »Har der været kontakt mellem PET og Dan Lynges i forhold til våbenhandel?«, kunne man forvente et korrekt svar.

P.u.v.

CHRISTIAN MEJDAHL